ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

«ΠΡΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΦΕΥΓΩ, Ὦ ΜΗΤΕΡ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΕ»

(Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου)

Ἱερὰ Μητρόπολις
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Υμηττοῦ
Καισαριανὴ 2010

«Πρὸς σὲ καταφεύγω,
ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε»
(Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου)

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Παναγία ἡ Γοργοϋπήκοος

Σειρά:
«Θεομητορικά» ἀριθμ. 5

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-684136-1

Έκδοτική Παραγωγή
Εὐαλλοδος
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριστοτέλους 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

«ΠΡΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΦΕΥΓΩ, Ὦ ΜΗΤΕΡ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΕ»

(Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου)

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Μὲ ἱερὴ κατάνυξη οἱ πιστοὶ ἀπευθυνόμαστε στὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη καταφεύγουμε σ' Αὐτὴ πάντοτε, ἰδιαιτέρως ὅμως κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ποὺ τὸ πάνσεπτο θεομητορικὸ πρόσωπο βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς λατρείας τῆς πιστεύουσας καὶ λατρεύουσας κοινότητος ὅπως ἔπρατταν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ» (Πράξεων α΄ 14).

Δηλαδή: *«Ὅλοι αὐτοί, μὲ μιὰ ψυχή, ἦταν ἀφοσιωμένοι στὴν προσευχὴ καὶ τὴ δέηση πρὸς τὸν Θεό. Μαζί τους ἦταν καὶ γυναῖκες, καθὼς καὶ ἡ Μαρία, μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὰ ἀδέλφια του»* .

Μὲ ὁδηγό μας τὴν ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπικαλούμαστε τὴ μεσιτεία τῆς Θεοτόκου γιὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1. Γιὰ νὰ ζητήσουμε βοήθεια στὸν πνευματικὸ ἀγώνα μας.

Ὁ πνευματικὸς ἀγώνας εἶναι δύσκολος, ὅπως διδάσκει παραστατικὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Πρὸς Ἐφεσίους στ΄ 12).

Δηλαδή: *«Γιατὶ δὲν ἔχουμε νὰ παλέψουμε μὲ ἀνθρώπους ἀλλὰ μὲ ἀρχὲς καὶ ἐξουσίες, δηλαδὴ μὲ τοὺς κυρίαρχους τοῦ σκοτεινοῦ τούτου κόσμου, τὰ πονηρὰ πνεύματα ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσα στὴ γῆ καὶ στὸν οὐρανό».*

Ὁ διάβολος μᾶς ἀπειλεῖ καὶ μᾶς πολεμεῖ λυσσωδῶς ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Πέτρος:

«Ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ» (Α΄ Πέτρου ε΄ 8).

Δηλαδή: *«Ὁ ἀντίπαλός σας ὁ διάβολος περιφέρεται σὰν τὸ λιοντάρι ποὺ βρυχᾶται, ζητώντας κάποιον νὰ καταβροχθίσει».*

Μὲ παραστατικότητα ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης περιγράφει τὴν πτώση τοῦ Ἑωσφόρου στὸν πνευματικὸ κόσμο καὶ τὸ μῖσος του πρὸς τοὺς τηροῦντες τίς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ.

«Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδώς, ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει» (Ἀποκαλύψεως ιβ΄ 12).

Δηλαδή: *«Γι' αὐτὸ χαρεῖτε, οὐρανοὶ κι ὅσοι τοὺς κατοικεῖτε! Ἀλίμονό σας, γῆ καὶ θάλασσα, γιατὶ σ' ἐσᾶς ὁ διάβολος κατέβη ἔχοντας θυμὸ μεγάλο, ξέροντας πὼς λίγος καιρὸς τοῦ ἀπομένει».*

«Ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ» (Ἀποκαλύψεως ιβ΄ 17).

Δηλαδή: *«Θύμωσε τότε ὁ δράκοντας μὲ τὴ γυναίκα, κι ἔφυγε γιὰ νὰ πολεμήσει μὲ τοὺς ὑπόλοιπους ἀπογόνους της, μ' ἐκείνους ποὺ τηροῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ μαρτυροῦν τὴν πίστη τους στὸν Ἰησοῦ».*

Σ' αὐτὸ τὸν ἀόρατο πνευματικὸ πόλεμο τῶν δαιμόνων ποὺ πολεμοῦν ὅσους θέλουν νὰ ζήσουν ἐφαρμόζοντας τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ ζητᾶμε νὰ μᾶς ἐνισχύσει ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ βοήθειά της εἶναι ἀποτελεσματική, ὅταν φοροῦμε τὴν πνευματικὴ πανοπλία σ' αὐτὴ τὴν πάλη, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο:

«Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν περιζωσάμενοι

τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ, διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων» (Πρὸς Ἐφεσίους στ΄ 13-18).

Δηλαδή: *«Γι' αὐτὸ φορέστε τὴν πανοπλία τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ μπορέσετε νὰ προβάλετε ἀντίσταση, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς σατανικῆς ἐπίθεσης. Λάβετε κάθε ἀπαραίτητο μέτρο γιὰ νὰ μείνετε ὣς τὸ τέλος σταθεροὶ στὴ θέση σας. Σταθεῖτε, λοιπόν, σὲ θέση μάχης· ζωστεῖτε τὴν ἀλήθεια σὰν ζώνη στὴ μέση σας· φορέστε σὰν θώρακα τὴ δικαιοσύνη. Γιὰ ὑποδήματα στὰ πόδια σας βάλτε τὴν ἑτοιμότητα νὰ διακηρύξετε τὸ χαρούμενο ἄγγελμα τῆς εἰρήνης. Ἐκτὸς ἀπ' ὅλα αὐτά, κρατᾶτε πάντα τήν πίστη σὰν ἀσπίδα, πάνω στὴν ὁποία θὰ μπορέσετε νὰ σβήσετε τὰ φλογισμένα βέλη τοῦ πονηροῦ. Ἡ σωτηρία ἂς εἶναι περικεφαλαία σας, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡ μάχαιρα ποὺ σᾶς δίνει τὸ Πνεῦμα. Προσεύχεστε συνεχῶς καὶ ἀπευθύνετε τὰ αἰτήματά σας σὲ κάθε περίσταση πρὸς τὸν Θεό, ὁδηγημένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα του. Νὰ εἶστε ἄγρυπνοι καὶ νὰ μὴν παύετε νὰ προσεύχεστε γιὰ ὅλον τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ».*

Γι' αὐτὸ οἱ ἅγιοι, ἰδιαιτέρως οἱ ὅσιοι Πατέρες καὶ οἱ ὅσιες Μητέρες μας κατέφευγαν καὶ ζητοῦσαν τὴν ἐνί-

σχυση τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὶς ἀρετές, τὴν πνευματικὴ αὐτὴ Πανοπλία γιὰ νὰ μὴ κυριευθοῦν ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας, γιὰ νὰ μὴν ὑποταχθοῦν στὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ψυχή τους καθαρὴ καὶ ἐλεύθερη ἀπὸ τὴν πονηρία καὶ κακία.

Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡ Παρθένος Μαρία ἀγωνίσθηκε κι Αὐτὴ νὰ μὴ μολυνθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία γι' αὐτὸ καὶ συμπαραστέκεται μὲ τὶς δεήσεις καὶ τὴ μεσιτεία της στὸν Υἱό Της σ' ὅσους ἀγωνίζονται.

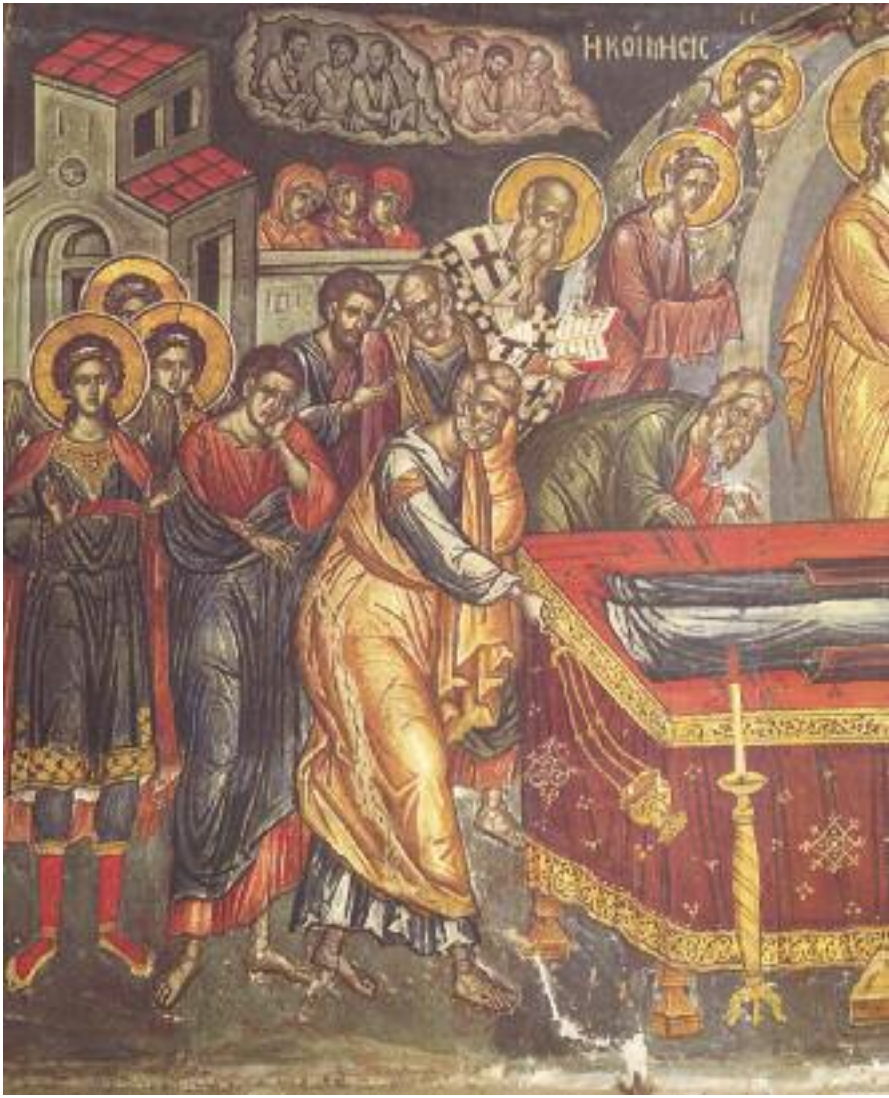
2. Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς.

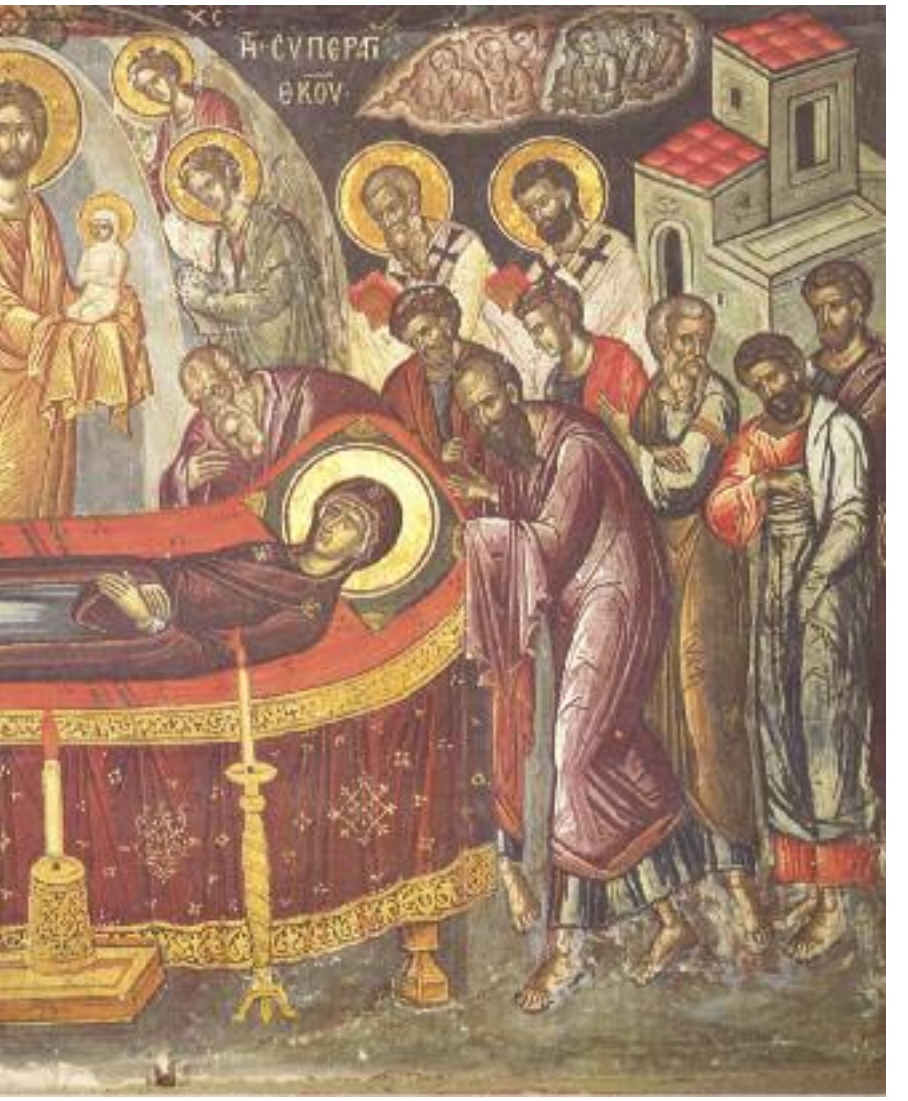
Γιὰ νὰ στηριχθοῦμε στὸν κλύδωνα τῆς ζωῆς ἀπὸ τὶς δοκιμασίες, τὶς περιπέτειες τοῦ βίου. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου μοιάζει μὲ ταξείδι σὲ τρικυμισμένη θάλασσα. Οἱ ἐνάντιοι ἄνεμοι ποὺ ἀπειλοῦν νὰ τὸν καταβυθίσουν εἶναι οἱ ποικίλες δοκιμασίες καὶ οἱ περιπέτειες τοῦ βίου.

Ὅπως τὸ πλοῖο χρειάζεται ἄγκυρα γιὰ νὰ μὴ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὰ κύματα καὶ τσακισθεῖ στοὺς βράχους, ἔτσι καὶ οἱ πιστοὶ ζητοῦμε προστασία καὶ βοήθεια ἀπὸ τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη προσευχόμαστε.

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου».

Ὁ Κύριος τὸ βράδυ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου προανήγγειλε στοὺς μαθητές Του, ὅτι ἐκείνη τὴ νύκτα θὰ κλονιζόταν ἡ ἐμπιστοσύνη τους σ' Αὐτόν, ἀφοῦ ὁ διάβολος ἔλαβε ἄδεια γιὰ νὰ τοὺς ὑποβάλει σὲ δοκιμασία. Ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος ἀμέσως στὸν Πέτρο τὸν διαβεβαιώνει *«ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου»* (Λουκᾶ κβ΄ 31-32).

ΗΚΟΙΜΗCΙC

Η ΥΠΕΡΑ
ΘΕΟΥ

Ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς τοῦ Κυρίου μας συμπεραίνουμε, ὅτι στὸν καιρὸ τῆς δοκιμασίας μας ὁ Χριστὸς προσεύχεται γιὰ μᾶς γιὰ νὰ μὴν πέσουμε σὲ ἁμαρτία, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὴν πίστη μας καὶ τὴ σωτηρία μας.

Σ' αὐτὸ στηριζόμαστε καὶ μεῖς ζητοῦντες τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεομήτορος νὰ μὴν ὀλιγοψυχήσουμε ἀπὸ τὶς δοκιμασίες, νὰ μὴ μᾶς νικήσει ὁ πειρασμός, νὰ μὴν ἐκπέσουμε ἀπὸ τὴν πίστη.

Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ γνωρίζουμε ἀπὸ ποῦ προέρχονται οἱ ποικίλες δοκιμασίες καὶ οἱ πειρασμοὶ τῆς ζωῆς:

α΄. Ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς νόμους ποὺ διέπουν τὴ ζωή μας καὶ μᾶς τοὺς ἐπισήμανε ὁ Κύριός μας. Ἰδοὺ μερικοὶ νόμοι:

«Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε» (Ματθαίου ζ΄ 1).

Δηλαδή: *«Μὴν κρίνετε τοὺς συνανθρώπους σας, γιὰ νὰ μὴ σᾶς κρίνει κι ἐσᾶς ὁ Θεός».*

«Πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται» (Ματθαίου κστ΄ 52).

Δηλαδή: *«Γιατὶ ὅλοι ὅσοι τραβοῦν μαχαίρι, ἀπὸ μαχαίρι θὰ πεθάνουν».*

Ὅσοι ἀρέσκονται νὰ προσεύχονται γιὰ νὰ τοὺς βλέπουν οἱ ἄνθρωποι *«ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν»* (Ματθαίου στ΄ 5).

Δηλαδή: *«πὼς αὐτὴ εἶναι ὅλη κι ὅλη ἡ ἀνταμοιβή τους».*

«Ὅστις ὑψώσει, ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται» (Ματθαίου κγ΄ 12).

Δηλαδή: *«Γιατὶ ὅποιος ὑψώσει τὸν ἑαυτό του θὰ ταπεινωθεῖ· κι ὅποιος ταπεινώσει τὸν ἑαυτό του θὰ ὑψωθεῖ».*

β΄. Ἀπὸ τὴν ροπὴ ποὺ ἔχουμε πρὸς τὴν ἁμαρτία ἀπὸ τὶς δικές μας ἐπιθυμίες, ὅπως διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

«Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον» (α΄ 13-15).

Δηλαδή: *«Κανένας ἀπ᾽ αὐτοὺς ποὺ μπαίνουν σὲ πειρασμὸ νὰ μὴ λέει: "Ὁ Θεὸς μὲ βάζει σὲ πειρασμό". Γιατὶ ὁ Θεὸς οὔτε μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τὸ κακὸ οὔτε ὁ Ἴδιος βάζει σὲ πειρασμὸ κανέναν. Καθένας μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τὴ δική του ἐπιθυμία. Αὐτὴ τὸν παρασύρει καὶ τὸν ἐξαπατάει· ἔπειτα ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ συλλαμβάνει τὸ κακὸ καὶ γεννάει τὴν ἁμαρτία· κι ἡ ἁμαρτία, ὅταν ὁλοκληρωθεῖ, φέρνει τὸ θάνατο».*

γ΄. Ἀπὸ τὸν διάβολο. Γι᾽ αὐτὸ ὁ Κύριος προσευχόμενος ζήτησε ἀπὸ τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ πατέρα Του νὰ προστατεύσει καὶ νὰ διαφυλάξει τοὺς μαθητές του ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· λέγοντας: *«Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ»* (Ἰωάννου ιζ΄ 15).

Ὁ πονηρὸς διάβολος ἐπείρασε καὶ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὅπως ἀναφέρουν οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστές:

«Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπείνασε. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· εἰ

υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· γέγραπται, οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ» (Ματθαίου δ΄ 1-11).

Δηλαδή: *«Τότε ὁ Ἰησοῦς ὁδηγήθηκε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα στὴν ἔρημο γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου. Σαράντα μέρες καὶ σαράντα νύχτες δὲν ἔφαγε τίποτε ὁ Ἰησοῦς· ὕστερα ὅμως πείνασε. Τότε ἐμφανίσθηκε αὐτὸς ποὺ βάζει σὲ πειρασμὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ εἶπε: "Ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πὲς νὰ γίνουν αὐτὲς οἱ πέτρες ψωμιά". Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀποκρίθηκε: "Ὁ ἄνθρωπος, λέει ἡ Γραφή, δὲν ζεῖ μόνο μὲ ψωμί, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ". Ὕστερα τὸν ὁδήγησε ὁ διάβολος στὴν ἅγια πόλη, τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν ἔστησε στὸ πιὸ ψηλὸ μέρος*

τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ εἶπε: "Ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πέσε κάτω· γιατὶ ἡ Γραφὴ λέει: Θὰ δώσει ἐντολὴ γιὰ σένα στοὺς ἀγγέλους του καὶ θὰ σὲ σηκώσουν στὰ χέρια τους, γιὰ νὰ μὴ σκοντάψει σὲ πέτρα τὸ πόδι σου". Μὰ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: "Ἀλλοῦ ὅμως λέει ἡ Γραφή: δὲν πρέπει νὰ βάλεις σὲ δοκιμασία τὸν Κύριο, τὸν Θεό σου". Πάλι τὸν ὁδήγησε ὁ διάβολος σ' ἕνα πολὺ ψηλὸ βουνὸ καὶ τοῦ ἔδειξε ὅλα τοῦ κόσμου τὰ βασίλεια καὶ τὴ λαμπρότητά τους. Ὕστερα τοῦ εἶπε: "Ὅλα αὐτὰ θὰ σοῦ τὰ δώσω, ἂν πέσεις καὶ μὲ προσκυνήσεις". Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀπάντησε. "Φύγε ἀπὸ μπροστά μου, σατανᾶ! Ἡ Γραφὴ τὸ λέει καθαρά: μόνο τὸν Κύριο τὸν Θεό σου θὰ προσκυνᾶς καὶ μόνο αὐτὸν θὰ λατρεύεις". Τότε ὁ διάβολος ἄφησε τὸν Ἰησοῦ, καὶ ἄγγελοι Θεοῦ ἦρθαν καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν».

Ὁ Κύριος ὅμως δὲν ὑπέπεσε στὶς παγίδες ποὺ τοῦ εἶχε στήσει ὁ διάβολος, ἀλλὰ τὶς διέλυσε μὲ τὴ θεία σοφία καὶ ἁγιότητά Του.

3. Γιὰ νὰ ὑπομένουμε μὲ καρτερία τὶς ἀσθένειές μας.

Μεγάλη καὶ φοβερὴ ἀπειλὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ ἀσθένεια. Δοκιμάζεται ἡ πίστη, ἡ ὑπομονή, ἡ ἀγάπη, ἡ καρτερία, ἡ ἀνοχή, ἡ φιλαδελφία, ἡ αὐταπάρνηση καὶ ὅλες σχεδόν οἱ ἀρετές. Οἱ ἀσθένειες εἶναι ἐξετάσεις ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης. Δείχνουν τὴν ὥριμη ἢ ἀνώριμη πνευματικὴ κατάσταση τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν οἰκείων του. Φανερώνουν τὸ εὐαγγελικὸ ἦθος καὶ τὴν πνευματικότητα ὅλων. Μὲ τὶς ἀσθένειες ὁ ἄνθρωπος καθαρίζεται. Ὁ πόνος ποὺ μαστιγώνει τὸ σῶμα λυτρώνει ψυχὴ καὶ σῶμα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γνωρίζοντας τὴν πνευματικὴ ὠφέλεια τῶν θλίψεων ἔγραφε, ὅτι ἐμεῖς οἱ πιστοὶ στὸν Θεό *«καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν»*. Δὲν καυχῶνται οἱ χριστιανοὶ γιὰ τὶς ἀσθένειές τους οὔτε ἐπειδὴ εἶναι ρομαντικοὶ οὔτε ἐπειδὴ εἶναι φακίρηδες, ὅπως οἱ γνωστοὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ πιστοὶ καυχῶνται γιὰ τὶς θλίψεις τους, ἐπειδὴ ἀντιλαμβάνονται τὴν πνευματικὴ ὠφέλεια ποὺ προξενεῖ ἡ ὑπομονὴ στὶς θλίψεις, ποὺ ἀποτελεῖ καύχημα γιὰ τὸν πιστὸ ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται» (Πρὸς Ῥωμαίους ε΄ 3).

Δηλαδή: *«Γιατὶ ξέρουμε καλὰ ὅτι οἱ δοκιμασίες ὁδηγοῦν στὴν ὑπομονή»*.

Ὁ ἴδιος Ἀπόστολος διακήρυξε μὲ παρρησία καὶ γενναιότητα, ὅτι *«καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου»*.

Δηλαδή: *«Θὰ καυχηθῶ γιὰ τὶς ταλαιπωρίες μου»*.

Γιατί; Ἀπαντᾶ ὁ ἴδιος: *«ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ»* (Πρὸς Κορινθίους Β΄ ιβ΄ 7-10).

Δηλαδή: *«Γιὰ νὰ κατοικήσει μέσα μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ»*.

Συνεπῶς, ὅταν οἱ πιστοὶ δὲν γογγύζουμε, ἀλλὰ ὑπομένουμε καρτερικὰ τὴν ἀσθένεια καὶ τοὺς πόνους τῆς σαρκός μας καὶ κάθε ἄλλη κακοπάθεια δεχόμαστε πλουσιότερη τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπίσκεψή Του.

Γι᾽ αὐτὸ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος προτρέπει τοὺς πιστούς:

«Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ

ὀνόματι Κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων» (Ἰακώβου ε΄ 10-11).

Δηλαδή: *«Ἀδελφοί μου, πάρτε γιὰ παράδειγμα καρτερικότητας στὶς θλίψεις τοὺς προφῆτες, ποὺ μίλησαν στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καλοτυχίζουμε ἐκείνους ποὺ δείχνουν ὑπομονή. Ἀκούσατε γιὰ τὴν ὑπομονὴ τοῦ Ἰὼβ καὶ γνωρίζετε ποιό τέλος τοῦ ἐπιφύλαξε ὁ Κύριος, γιατὶ ὁ Κύριος εἶναι γεμάτος εὐσπλαχνία καὶ ἔλεος».*

Προσβλέπουμε μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγάπη τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ προστρέχουμε σ' αὐτὴ ἔχοντας τὴν βεβαιότητα ὅτι ὅπως ἡ κάθε μητέρα δέν ἐγκαταλείπει τὰ παιδιά της στὶς δύσκολες ὧρες τῆς ζωῆς τους, ἔτσι καὶ ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει στὶς περιστάσεις τοῦ βίου καὶ σ' ὅλους τούς κινδύνους, σωματικούς, ψυχικούς, πνευματικούς.

Ψάλλουμε μὲ κραταιὰ ἐλπίδα καὶ ἐμπιστοσύνη παρακαλώντας τὴν Θεοτόκο καὶ Μητέρα τῶν πιστῶν:

«Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα».

